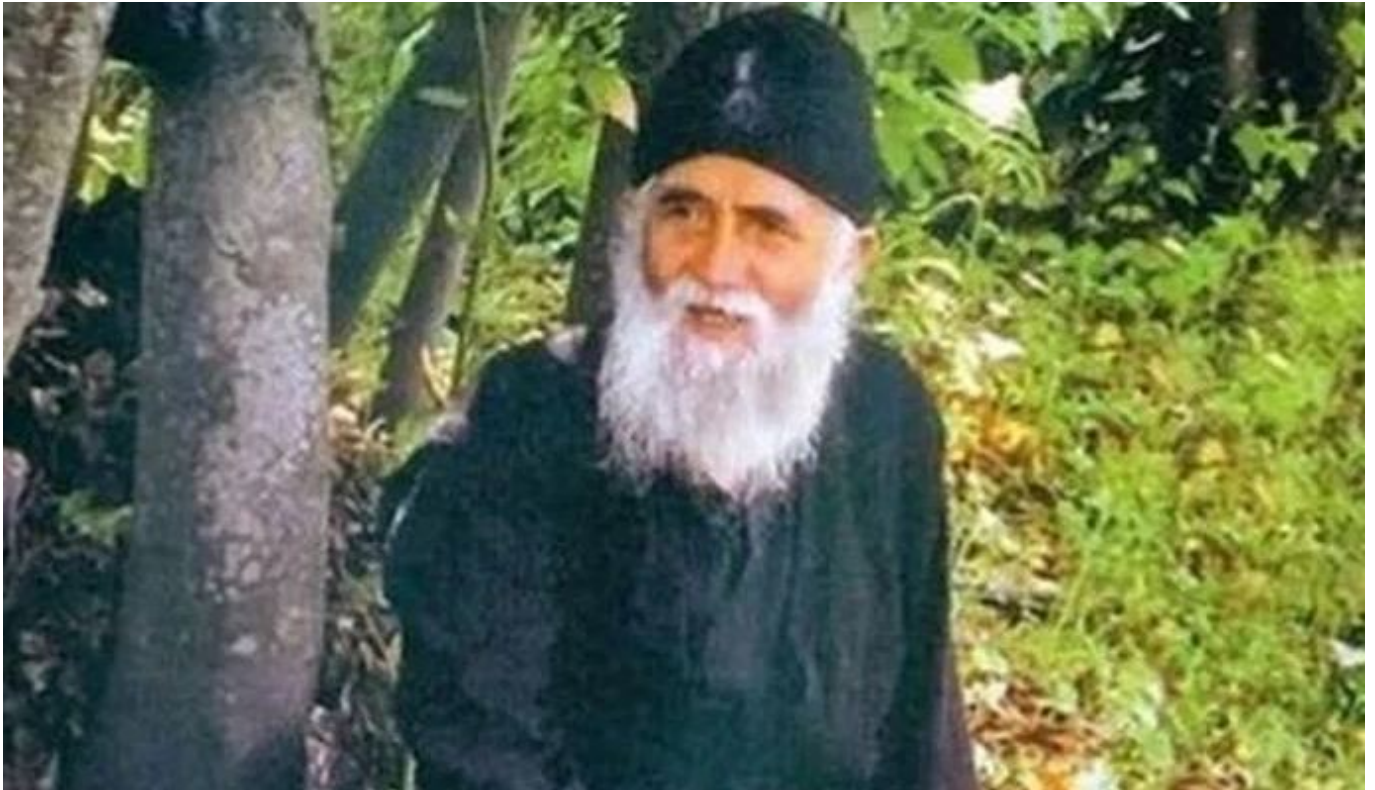

Γέροντας Παΐσιος: «Η συγχωρητική Ευχή»

/ [Αγιορείτικα](#)

Μερικοί πνευματικοί έχουν ένα τυπικό: Όταν δέν επιτρέπεται ό έξομολογούμενος νά κοινωνήση, δέν του διαβάζουν συγχωρητική ευχή.

Υπάρχουν καί άλλοι πού λένε: Είναι ή γραμμή μας νά μή διαβάζουμε πάντοτε συγχωρητική ευχή. Αυτό είναι κάτι σάν προτεσταντικό...

Ήρθε ένα παιδί στό Καλύβι πού είχε μερικές πτώσεις. Πήγε, εξομολογήθηκε, αλλά δέν του διάβασε συγχωρητική ευχή ό πνευματικός.

Τό καημένο, τό έπιασε απελπισία. Γιά νά μή μου διάβαση ευχή ό πνευματικός, άρα δέν μέ συγχωράει καί ό Θεός, σκέφθηκε καί πήγαινε γιά αυτοκτονία. Νά πάς, του λέω, στόν πνευματικό νά σου διάβαση ευχή. Καί άν δέν σου διάβαση αυτός, νά πάς σέ άλλον πνευματικό.

Χωρίς συγχωρητική ευχή θά έχη συνέχεια πτώσεις ό άνθρωπος, γιατί δέν χάνει ό διάβολος τά δικαιώματα.

Πώς νά παλέψη ό άνθρωπος, άφου ό διάβολος έχει ακόμη δικαιώματα; Δέν είναι ελευθερωμένος δέχεται δαιμονικές επιδράσεις.

Ένώ μέ τήν συγχωρητική ευχή κόβονται οί επιδράσεις, γίνεται ανακατάληψη του

εδάφους, οπότε ό καημένος βοηθιέται και μπορεί νά παλέψη, νά άγωνισθη, για νά απαλλαγή από τά πάθη.